

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epistolarvm Innocentii III. Romani Pontificis Libri Vndecim

Innozenz <III., Papst>

Parisiis, 1682

Nobili Viro Livbvldo Dvci Austriæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-20020

EPISTOLARVM
SIVE
REGESTORVM
INNOCENTII III.
ROMANI PONTIFICIS
LIBER VNDECIMVS.

NOBILI VIRO LIVVILDO DVCI AVSTRIÆ.

Epist. 1.
De sacrosan-
cta sacra.

XPERIMENTO didicimus quòd verborum non fueris obliuioſus auditor quæ volentibus ire poſt Dominum in euangelio proponuntur, cum religioſa mente recogitans quid retribuas Domino pro omnibus quæ retribuit ipſe tibi, Chriſtum, qui eſt uſque ad mortem, mortem autem crucis, obediens pro te factus, humiliter imitari diſponis, & pro ejus amore caram conjugem, dulcem prolem, delectabilem patriam, amabilem parentelam, diuitias copioſas, ac mundanos relicturus honores, ut demum te ipſum cum carnalibus deſideriis abnegando, libenter ſequaris eundem, deſideras, ut accipimas, tollere crucem tuam, & illuc ubi tua ſalus in cruce pependit ardenti ſucingeris deſiderio feſtinare, ut in crucis victorioſa vexillo te contra perfidorum conatus opponas, qui de crucis hereditate in parte jam expulſiſſe videntur & in toto nituntur expellere crucifixum. Verè pium eſt hoc proſiſſimum & tibi cœlitus inſpiratum. Intendis enim ſuſcipiendo crucem

Tom. II.

reddere vicem Chriſto, qui tuos languores in ipſa pertulit, doloresque portauit. Verùm licet ſit devotio ſatis magna, multùm eſt tamen viciffitudo diſſimilis: quia præter gratiæ differentiam quæ videtur conſiſtere in alterutro, ſi quòd Dominus redemptor pro ſervo redempto pertulit, demum ſervus redemptus perferat pro Domino redemptore, inter crucis Chriſti patibulum & crucis tuæ ſignaculum valde refert; cum etſi crucis una ſit gloria, diſpar tamen ſit in te ac Domino ejus pœna. Tu enim crucem mollem ſuſcipies & ſuauem, ille aſperam ſubiuit & duram: tu eam in veſtis deferres ſuperficie, ille in carnis pertulit veritate; tu ipſam aſſues tibi lineis filis aut ſericis, ille in ea confixus eſt ferreis clavis & duris. Licet igitur, quantumcunque magnis & duris ob ſpem æternæ retributionis exponere te diſponas, ad futuram gloriam quæ revelabitur in te condignæ non ſint hujusmodi paſſiones, conſiderata tamen ſinceritate tuæ devotionis, & urgentiſſima terræ ſanctæ neceſſitate perſpecta, tuum proſiſſimum in Domino commenda-

S ij

mus, nobilitatem tuam in ipso Domino Iesu Christo rogantes & exhortantes attentius quatenus secundum spiritum suum bonum, quem ipse tibi noscitur infudisse, procedens ad ejusdem terræ succursum, in divinum obsequium, quid castina paritura sit dies ignorans, te celeriter & prudenter accingas, & taliter, ipso coadjuvante, Dei servitium prosequaris, defensionem terræ prædicæ studiosius intendendo, quæ tua & aliorum fidelium adjutorio, quasi posita in necessitate suprema, valde noscitur indigere, quod nec Deus tibi hoc propositum videatur in vacuum inspirare, nec tu pro eo mundi gloriam quasi omnem, qua præstabilis esse nosceris, reliquisse videaris in vanum, sed secundum affectum hujusmodi pietatis consequatur in te plenæ perfectionis effectus. Nos enim juxta petitionem tuam vivificæ crucis signum per dilectum filium Nicolaum Priorem sancti Iohannis Carusiensis ordinis tibi mittimus imponendum, indulgentiam quam petisti cum conservatoris quoque litteras nihilominus destinantes. Datum Laterani vi. Kal. Martij, anno undecimo.

latio sit inhibita, per appellationis obiectum possint, ne respondeant, se tueri. Super quo vobis duximus respondendum quod iidem Abbates, nisi alia causa rationabilis suffragetur, per appellationem se tueri non possunt quod minus debeant auctoritate litterarum hujusmodi legitime respondere, cum ex officio suo teneantur Abbates congregationum suarum negotia procurare, nisi forte Abbatis & conventus negotia essent omnino discreta. Datum Laterani i v. Kal. Martij, anno undecimo.

ILLVSTRI REGI ARAGONVM.

EX speciali dilectionis affectu quo personam tuam & regnum Aragonense diligimus provocamur ut non solum ad ea quæ tibi utilia sunt & illi tuam magnificentiam exhortemur, verum etiam arguamus eandem, si circa ipsa sollicitudinem non adhibet quam oportet, cum tibi pater simus in illo qui filium quem diligit corrigit & castigat. Tua quidem regalis serenitas non ignorat qualiter super negotio matrimonij inter tuam sororem & carissimum in Christo filium nostrum Fredericum illustrem Regem Siciliae consummandi, de quo jamdudum à sua fuerat habitus genitrice tractatus, aliquando tecum fuerimus viva voce locuti, ac sæpe per nostras te litteras exhortati. Sed licet in succursu ipsius duas galeas noviter destinaris, de quo regalem prudentiam plurimum in Domino commendamus, confirmationem tamen ejusdem facti, ex parte præfati Regis non sine studio nostræ sollicitudinis acceptati, quantum à te dependet, plusquam oportuerit & decuerit distulisti. In quo profectò, cum pridem illud non modicum visus fueris appetisse, moram ingerere non deberes, cum præter id quod ex tali dilatione prægrandis utilitatis compendium impeditur, de te posset insultando referri: *Ecce homo qui cepit, & non potuit consummare.* Ceterum ut cum tuo pariter & pro tuo loquamur honore, quæ pigritia jam te detinet, quæ segnitates perfectionem tibi negotij tam perutilis dissuadet, ut passim opportunitatis hodiernæ rem castines, & processum copulæ tam felicitis usque futures? Porro non est pro quo nuptiis tam magnificis ulterius tuam deceat supersedere sororem. Præcellus enim est sponsus ejus, & titulum Regis habens ex utero matris suæ. Non claudicat generis sui nobilitas, sed utroque pede firmiter subnixâ procedens,

Epist. 4.
Ut sororem
suam Regi Si-
cilia in uero-
rem mittat.
Vide Suritam
ad 49, 1102.

EV E I D E M.

Epist. 2.
Suscipitur sub
protectione fe-
dis apostolica.

QVOD non immemor dominicæ passionis & tuæ redemptionis effectus vexillum salutiferæ crucis assumere ac illi disponis pro defensione Ierosolymitanæ provincie militare qui reddidit semetipsum pro nobis oblationem & hostiam Deo in suavitatis odorem, devotionem tuam in Domino commendamus. Ut igitur te in pio proposito foveamus, prædecessorum nostrorum vestigiis inhaerendo statuimus ut tam persona quam omnia bona tua pariter & familia, ex quo crucem acceperis, sub apostolicæ sedis & nostræ necnon Archiepiscoporum & aliorum Prælatorum Ecclesiæ Dei, in quorum diocesibus ipsa permanent, protectione consistant, & donec de tuo reditu vel obitu certissime cognoscatur, integra maneant & quieta. Nulli ergo &c. nostræ constitutionis &c. Si quis autem &c. Datum ut in alia.

ABBATI ET CONVENTVI
Præmonstratensi.

Epist. 3.
Abbatem tenentur congrega-
tionum suarum
negotia procura-
re.
Cap. Edoeceri.
De responsis.

EDOCERI à nobis per vestras litteras postulastis utrum per litteras ad Abbates vestri ordinis, nulla mentione habita de suis conventibus, impetratas, teneantur Abbates ipsi super causis quæ ad conventus pertinent & eosdem de ipsis querelantibus respondere, ac licet appel-